

13. jun. 1830

FAKTA

Dato:

13. jun. 1830

Sidetæl:

Dagbog A, side 16 recto-verso og 18 recto-verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Frederik Emil Bretton

Gregers Daa

Gerhard Faye

Wilhelm August Faye

Christian Michael Rottböll Friis

Frederik Deichmann Hasselbalch

Christian Holger Ludvig Haxthausen

Elise Rørbye

John Rørbye

Niels Leth Schiønning

Lauritz Schjødte

Fridericha Wilhelmine Schønheyder

Johan Franciscus Gottlieb

Schønheyder

Martin Reinhart Ursin

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 30-33

TRANSSKRIFTION

Den 13de Juni.

Det har idag været en munter Dag for mig. Veiret forandrede sig fordeelagtig fra igaar og jeg fik ikke nogen Grund til Klage. Da jeg om Morgenen havde drukket mit Thevand som her just ikke var synderlig godt og ved samme Leilighed tænkt en Smule paa hvorledes vel det paa denne Tid kunde see ud hjemme, om John¹ og Elise² vel ogsaa parraderede ved Caffebordet; gik jeg hen at hente Nøglen til Domkirken hos Graveren, hvorom jeg igaard havde gjort Aftale, og tegnede der et Par Timer; da Gudstienesten begyndte holdt jeg op, og efter at have gjort Her Organistens Bekjendtskab, gik jeg til den •16 verso• Søndre Sogns Kirke, som jeg endnu ikke havde seet for Inden. Jeg [fandt] en ret smuk Kirke med godt kryshvælvede Buer, paa de blaaemalede Stole var malet Syschetter af Bibelen og Orgelet var temmelig haart i Tonen men Sangen ikke saa heel gal. Da jeg ønskede at høre det smukke Orgel i Domkirken i heele sin Kraft, gik jeg igjen tilbage og fandt mig paa en Maade skuffet, da Organisten just ikke trakteredede det som jeg havde ventet, især fore kom hans Forslag og Præluderen mig meget smagløs, Drengenes Sang forværrede det endnu meere da een endog udmærkede sig paa den mest skjærende Maade. Her Pastor Ursins³ Messen var noget nær hvad jeg havde ventet, han synes ikke at være synderlig musikalsk. Jeg forlod Kirken hvor der idag var Communion, hvortil især simplere Folk havde indfundet sig og gik hjem for at bestille Befordring til næste Dags Morgen. Kl 12 kom Baron Breton⁴ for at afhente mig, jeg gjorde først en Visite med ham til Stiftamtmand Schiønheider,⁵ en meget galant og artig Mand, og gjorde her en lille Buk idet jeg heele Tiden titulerede hans Søster⁶ for Frue, noget hvori jeg dog stod til at undskylde da jeg ikke kjendte en eneste af Familien. •18 recto• Siden besøgte vi Rector Hasselback⁷ i hans Huus, hvor jeg traf ham at være den samme godlidende Mand som han ved første Øjekast havde forekommet mig, hans Kone af et just ikke kjønt og temmelig koparet Udseende har en ganske rask Figur og et meget munter og ligefrem Væssen. Da jeg kom paa Tale om Faye⁸ beklagede han meget hans Uheld med hans Børn og nu med Vilhelms⁹ [overstreget: hvem] [Sygdom] han [overstreget: forresten] roste [ham] som et dueligt Menneske med gode Anlæg. Jeg blev af Rectoren inviteret til at tilbringe Aftenen i hans Familie efter først at have gjort den omtalte Tour til Hald, hvortil han og hans Kone i Rectorens egen Vogn vilde kjøre os. Hos Breton spiste jeg til Middag [jeg besaae først i Kirken en vis General Daa's smukt drevne Messing Kiste som Stiftamtmanden havde gjort os opmærksom paa] og kjørte derpaa med de 2 Familier til Hald. Paa Veien traf vi Etatsraad Schiønning¹⁰ og Assessor Haxthausen,¹¹ som havde bestemt den samme Tour ved hvilken Lejlighed jeg ogsaa gjorde deres Bekjendtskab. Hald overgik min Forventning idet jeg der fandt Alt det foreenet som man kunne ønske sig paa et saa lille Strøg, den smukke Søe

er omkranset af Skov, Marker og paa den ene Side af en mørk Hedebakke som just ikke tager sig ilde ud. Da vi betragtede det heele ypperlige Partie som laae udfoldet for os blev Søen end mere interessant ved et Par Baade fra Gaarden som seilede frem og tilbage opfyldte med Damer og Herrer af den Molkiske og andre Familier. Der er en meget •18 verso• smuk Spadseeretur fra den herværende Mølle langs op af en lille Dal yperlig bevokset med forskjellige maleriske Træer, som til Deels hælde ud over den dybere rislende Bæk. Vi drak The paa et Sted hvorfra vi havde en smuk Udsigt og efter at vi havde beseet den anden Deel af Søbredden hvoraf der slynger sig en smuk Stiie fort begave vi os paa Hjemveien, da Etatsraaden og Haxthausen vilde et andet Sted hen. Vi kom forbi den nuværende Bygning paa Hald, som er den 3die der her har staaet da begge de andre, som vare nærmere Søen nu ere aldeles ødelagte, af den ene seer man endnu Ruinerne; ved den nuværende er intet mærkeligt. Den temmelig gode Vei førte os skjøndt et Uveir, som siden brød løs, heele Tiden truede os, tørre til Byen hvor vi steg af hos Rectoren. Jeg traf her Byens Provst, Her Schiødt¹² og Søster, med hvem jeg gjorde Bekjendtskab. Da jeg om Aftenen ytrede at jeg vilde paa Veien til Schive bese de i Mønsted og Daubierg værende Kalkgruber, blev jeg af Rectoren tilbuden et Brev til Præsten der paa Stedet Her Friis,¹³ som jeg naturligviis modtog. Da vi havde spist tog jeg Afsked fra disse meget artige Familier og begav mig hjem for næste Dag at tiltræde Reisen.

¹ John Rørbye Rørbyes yngste storebror.

² Elise Rørbye, Rørbyes storesøster.

³ Martin Reinhart Ursin.

⁴ Frederik Emil Bretton.

⁵ Johan Franciscus Gottlieb Schönheyder, far til Frederik August Schönheyder, som Rørbye havde mødt på Asmild dagen forinden.

⁶ Formodentlig Fridericha Wilhelmine Schönheyder .

⁷ Frederik Deichmann Hasselbalch.

⁸ Gerhard Faye, amtmænd over Thisted amt og gift med Rørbyes moster, Karen Christiane "Kassa" Faye, f. Stockfleth.

⁹ Wilhelm August Faye, Rørbyes fætter, som var alvorligt syg og døde senere samme år.

¹⁰ Niels Leth Schiønning.

¹¹ Christian Holger Ludvig Haxthausen.

¹² Lauritz Schjødte.

¹³ Christian Michael Rottböhl Friis.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]